

Otium & Reges, simul & beatas

Perdidit urbes.

Catull. n. 52.

Ita ingenium est omnium hominum, à labore proclive ad lubidinem. Terent. *Andr. Act. 1. Scen. 1.* & diligens est in otio, otiosisque culpandis, Güevara, *in libro de Marco Aurelio, cap. 23. & 25.* Ac inter quatuor illa, propter quæ Sodomam periisse dicit Ezechiel Propheta, etiam otium recensetur. *cap. 16.* Hæc, inquit, fuit iniquitas Sodomæ, sororis tuæ; superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius. Erat etiam doctrina primorum illorum, omni laude dignissimorum patrum in eremo: Monachum occupatum, unam tantum habere tentationem; otiosum verò infinitas. Sicque scribit de Anachoretis veteribus Cassianus: Pro re maximi momenti, atque ad observantiam virtutis ac religionis utilissimum habitum fuisse; si Monachus ab omni commercio separatus, & cuius labores ad nihil utiles erant: non tamen otia retur, sed semper manibus laboraret, annoque evoluta, omnes labores suos concremaret, vel cellulas suas evacuaret, novaque faceret cuncta. Unde & Beatus Hieronymus ad Rusticum, *can. nunquam 33. de consecrat. dist. 5.* Facito aliquid operis, ut semper te Diabolus inveniat occupatum. Vel fiscellam texe junco, vel canistrum lentis plecte viminibus. Apum fabricare alvearia, texantur & lina, capiendis piscibus: scribantur libri, ut & manus operetur cibum, & animus lectione saturetur. Paulus item Apostolus Christi magnus; quemque jubet operari manibus suis, nec vult eum manducare, qui non labore, *1. Theß. cap. 4. v. 11. & 2. Theß. c. 3. v. 10.* Et apophtegma refert Ignatii Loiola, Giovanni Botero, *lib. 2. d. detti. fol. m. 124. b. che nella religione, non vis' è cosa peggiore, e di più pericolo, che l'otio, è la pigritia: & che il voler mantenere in uffitio, & in virtù una congregatione di huomini scioperati, è un voler l' aqua in un crivello servare.* Ac de commodo & necessitate laboris, multa congeßit, Pedro Mexia, *lib. 1. de varia Legion cap. 32.* Otium aperit vitiis omnibus portam; eandem virtutibus omnibus claudit. Non enim bonum aliquod in mundo reperitur, quod labore non comparatur; sive virtus, sive scientia, sive divitiæ, sive honor. Si quis igitur laborum inimicus existat, is abjicit instrumentum generale, quo bona omnia acquiruntur. Quod quæso majus malum in civitate esse potest, quam si duas ea habeat portas; unam, per quam ingrediantur boni, alteram, per quam mali admittantur: prior autem semper maneat clausa, posterior verò pateat noctes atque dies? Qualis est terribilis illa civitas inferorum; talis est anima hominis otiosi; qui portam habet apertam omnibus malis, clausam verò bonis universis. R. P. F. Lodoicus Granatensis, *in floribus par. 5. cap. 12.* Pauperes itaque, & qui tenuioris sunt fortunæ, in suis opificiis occupentur, atque desudent;

C

quibus